

at forbrugerne får en god mulighed for at se, hvordan deres midler bliver anvendt, og det synes vi er det mindste, vi kan gøre for borgerne her i Danmark.

Så vi synes, det er et godt lovforslag, og vi støtter naturligvis lovforslaget.

Kl. 16:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Johs. Poulsen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 16:47

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Jeg tror egentlig ikke, at der er nogen, der vil blikke hverken Det Radikale Venstres vilje til at indgå aftaler eller specielt min tilgang til det at ville samarbejde med de øvrige af Folketingets partier. Men man kan komme i situationer, hvor man nødvendigvis må sige nej, og en af de situationer er vi i i dag, hvor vi behandler L 150 og L 151, for her er der tale om lovgivning, som vi roligt kan sige aldrig nogen sinde har været efterspurgt i hele vandsektoren.

Opfindelsen ligger jo i Finansministeriet, hvor man tilbage i 2005 påstod, at der var et økonomisk rationale, og med afsæt i det skrev regeringen et regeringsgrundlag i 2005, hvor man sagde, at der skulle være et serviceeftersyn af vandsektoren, og hvor man skulle hente det rationale ind. Det er afsættet for de lovændringer, der kommer nu, og man må sige, at det altså nogle gange er på et alt, alt for tyndt grundlag, der lovgives herinde i huset.

Sagen er jo nemlig den, at der i så stor en sektor utvivlsomt er nogle steder, hvor der kan hentes nogle gevinster – det ville sådan set være mærkeligt andet – og der er utvivlsomt også nogle steder, hvor der kunne være et behov for at lave mindre justeringer. Men lige nøjagtig det kunne man meget nemt have gjort med ganske små ændringer i lovgivningen uden at have opbygget det her nye store forsyningssekretariat, som bliver en overbygning på det, der har fungeret som en decentral, demokratisk styret sektor.

Hvis man på de lidt større værker havde valgt at lave et krav om certificeret energi- og miljøledelse, kunne man have høstet besparelspotentialet, og hvis man så havde ændret en ganske lille smule på hvile i sig selv-princippet, så man betalte nogle få øre pr. kubikmeter til forskning, ja, så ville man også kunne skabe den økonomiske baggrund for at lave fremadrettet forskning på området, og så havde man sådan

set ikke behovet at lave mere, for så havde man fået alle de positive ting ind i vandsektoren uden at få det, der nu er den negative del, nemlig at man får en statslig overbygning på det, der hidtil har været en decentralt, demokratisk styret sektor. Det synes vi er ærgerligt, ikke mindst fordi alle, der har kommenteret det i den senere tid og undervejs i processen, er enige om én ting: Det her betyder dyrere vand for forbrugerne.

Så nu indfører vi altså sådan en slags lidt indpakket statsstyre, som samtidig gør vand dyrere for forbrugerne. Det er hovedresultatet af lovgivningen; en lovgivning, som man altså med ganske få justeringer kunne have opnået de positive ting ved uden at have fået de her negative dele med.

Jeg synes også, det er værd at beskæftige sig lidt med, hvad erfaringerne er internationalt på det her område. Det er ikke rigtig noget, som forligspartierne har villet snakke ret meget om. Det kan jeg også godt forstå af den simple grund, at der jo ligger klare og tydelige erfaringer fra England, hvor man for år tilbage lavede nøjagtig det samme system, som man nu lægger op til at lave i Danmark, når den her lov bliver vedtaget, nemlig en statslig overbygning på en decentral sektor, hvor man skal have alle initiativer ind over og godkende priser, godkende indsatsplaner og godkende alt muligt.

I løbet af ganske få år havde man også dér et centralt sekretariat, en slags vandtilsyn, som hurtigt blev vildtvoksende og voksede til rigtig, rigtig mange ansatte i det statslige niveau, og som i den periode, det har fungeret, har haft betydelig større prisstigninger på vand sammenlignet med den danske sektor i samme periode. Det er den internationale erfaring.

Der er ingen tvivl om, at vi også vil komme til at gøre os den erfaring herhjemme, og derfor forstår jeg stadig væk ikke, at normalt fornuftige og besindige folk her i Folketinget går ind og laver en lovgivning af den her karakter, som kunne være betydelig mere simpel.

Så det her er ikke for os en diskussion om, at nu skal alting nødvendigvis være, som det var, og at der ikke må røres det mindste ved nogen som helst ting, for vi er helt enige i, at det at skabe baggrund for, at man har specielt økonomi til at lave en forskningsindsats på vandområdet, faktisk er meget, meget fornuftigt.

Vi har en vandsektor i Danmark, som har stor viden. Vi har også en forskningssektor inden for vandteknologi, som har stor viden, og som kan skaffe sig betydelige markedsandele, også glo-